

РЕШЕНИЕ

№ 3500

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1852** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група ОПП- СДВР срещу Решение № 20069549 от 30.11.2022 г., постановено по НАХД № 6710/2020 г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 20-4332-002238/24.02.2020 г. от началник група към СДВР-ОПП, с което на Л. Й. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на въззивното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна - Л. Й. К., в представено становище, оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Твърди, че следва да бъде приложен институтът на абсолютната давност. Излага доводи за правилност и законосъобразност на обжалваното съдебно решение и моли същото да бъде оставено в сила. Претендират се разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага съдебното решение да бъде

оставено в сила.

Административен съд София-град (АССГ), XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решението на СРС е отменено наказателно постановление №20-4332-002238/24.02.2020 г. от началник група към СДВР-ОПП, с което на Л. Й. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ за нарушение на чл.6, т.3 от ЗДВП. За да постанови решението си, въззивният съд е приел, че посоченото нарушение не може да се субсумира само като нарушение на посочената императивна разпоредба, тъй като същата била обща и несъответстваща на описаната фактическа обстановка.

Решението е правилно като краен резултат, но по различни от изложените съображения.

Не се споделя извода на въззивния районен съд, че в АУАН, както и в НП се констатира разминаване между фактическа обстановка и нейната правна страна. Приложената по делото документи обосновават извода, че фактическото описание на нарушението съответства на правната му квалификация, поради което при издаване на наказателното постановление не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. От това следва извод, че за неуредените въпроси за давността, какъвто е настоящият случай субсидиарно приложение намират разпоредбите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 НК. Съобразявайки тези разпоредби следва да се приеме, че когато законът предвижда наказание „глоба“ или имуществена санкция, наказателното преследване се погасява с изтичането на четири години и шест месеца давностен срок, считано от датата на извършване на нарушението. С изтичането на този срок се погасява административнонаказателната отговорност на нарушителя, независимо от обстоятелството, че е съставен АУАН и е издадено наказателно постановление, поради изтекла абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН.

В настоящия случай наказателното постановление е издадено за извършено нарушение на 12.04.2018 година, при което абсолютната погасителна давност е изтекла на 12.10.2022 г. В този смисъл, отменяйки наказателното постановление, СРС е постановил съдебен акт, който е правилен като краен резултат.

С оглед изхода на спора, на ответната страна се следват разноси за адвокатско възнаграждение, но тъй като доказателства за техния размер не са приложени, такива не следва да бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20069549 от 30.11.2022 г., постановено по НАХД № 6710/2020 г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.